

Cílem dnešních nacionalistů musí být zničení Státu a radikální reforma společnosti.

Dnes se řada evropských politických a intelektuálních loutkoherců označuje za patrioty, kterým v tomto ohledu není rovno. A tak máme patriotické socialisty, demokraty, patriotické komunisty, novináře a dokonce cizince.

Co to vlastně patriotismus je?

Patris znamená latinsky „otčina“. Patriotismus je tedy láskou k otčině. Výše zmínění „patrioti“ tedy zjevně nemůžou naplnit obsah tohoto pojmu, ať už pro ideologické (internacionalismus všeho druhu) či biologické (cizinci) důvody. Smutnou pravdou je, že v buržoazní parlamentní politické kultuře patriotismus prostě znamená loajalitu občanů ke stávající vládní garnituře.

V tomto moderním významu byl základní smysl slova – duchovní spojení s minulostí své pospolitosti a se svými krajany – téměř zcela zastíněn významem sekundárním – „loajalitou k státu“ – která se stala naprosto dominantní. Lze tak říct, že se objektivita vytratila a je za ni vydávána subjektivita. Rozklad významů a hodnot – i těch fundamentálních – je klasickým rysem společností v úpadku.

Tuto sterilní buržoazní logiku mohou přijímat jen nemyslící masy, protože jejím základním předpokladem je absence kritického myšlení a slepé podřízení „národnímu“ zájmu, který si podle potřeby definuje vládnoucí třída (v našem případě jde o sionismus a kapitalismus).

Taková logika se jednoduše nemůže opírat o rasový základ a ze své podstaty jedná proti veškerým formám rasové jednoty a spolupráce. Takovýto patriotismus je v kapitalismu plně „použitelný“ jako oblíbený nástroj pro dosažení jeho cílů. A tak pozorujeme Francouze nadšeně zpívající hymnu na počest negroidního „národního týmu“; Řeky, kteří aplaudují černošům nesoucím řecké vlajky či Němce veselící se na pivních slavnostech spolu se všemi možnými druhy poněmčených Turků.

Všichni výše zmínění (ať už původní obyvatelstvo nebo přistěhovalci) jsou hrdými vlastenci. Jsou hrdí na vyhraný fotbalový turnaj, na drahá auta, jejich pivo a průmysl, hrdí na národní kuchyni a krásné pláže.

Samozřejmě, že tato nepodařená moderní verze patriotismu není výsledkem nějaké parthenogeneze. Je potomkem sionistické okupační vlády a „ctihodného“ buržoazního státu – civilizace, čerpající svůj obsah z Osvícenství a jeho lóží, z brutální nelidskosti průmyslové revoluce.

Proto je Evropa na pokraji vyhynutí, zatímco podporuje globální mechanismus útisku. Paradoxně je také tato moderní, antirasistická podoba „patriotismu“ nejlepší odpovědí zapřísáhlým antirasistům, kteří tvrdí, že rasově-národnostní hrdost je zdrojem všeho násilí a válek. Tyto násilnosti však mají svůj původ v patrioticko-náboženském šovinismu a neustanou, ani když se rasové složení evropských národů od základu změní. Pro nás představuje rasový nacionalismus úctu k přirozenému řádu a kosmické harmonii.

V dnešním Řecku dává pro liberála či člena SYRIZY větší smysl vydávat se za patriota, než za nacionalistu. Protože dnešní Stát náš národ zabíjí. Protože tento Stát a společnost nejsou naše, jsou cizí a my je nenávidíme. Revolucionář neusiluje o pouhou změnu směřování Státu, usiluje o reformu společnosti.

Cílem dnešních nacionalistů tak musí být zničení Státu a radikální reforma společnosti. Nacionalista dneška musí být rasový nacionalista – nebo dokonce rasový „internacionalista“, ve smyslu solidarity s příslušníky ostatních ras, kteří bojují s monstrem globalismu a sionismu. Nikdy však nesmí být patriotem!

Článek **Racialism – Bourgeois Patriotism. Identical or opposing concepts?** byl převzat ze stránek Golden Dawn – International Newsroom.

Solidární rasový nacionalismus v praxi – plakát organizace Srbská akce (Србска Акција) vyjadřující solidaritu se Zlatým úsvitem. „Zlatý úsvit proti globalistickému teroru“.